

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.867 van 2 oktober 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 juni 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P-J DELODDER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Russische nationaliteit te zijn.

Verzoeker is op 26 mei 2002 gehuwd met mevr. D.Z., van Russische nationaliteit. Zij hebben samen twee kinderen.

Op 30 januari 2004 heeft verzoeker samen met zijn echtgenote asiel aangevraagd bij de Poolse autoriteiten. De asielaanvraag is stopgezet op 22 maart 2004.

Op 29 april 2004 vraagt verzoeker, samen met zijn echtgenote, de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Op 30 juni 2004 wordt aan verzoeker het

verblijf geweigerd en wordt hem een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Verzoeker dient een beroep in tegen de voormelde weigeringsbeslissing bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 19 april 2005 neemt de Commissaris-generaal de beslissing houdende de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Tegen deze beslissing dient verzoeker op 3 mei 2005 een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Op 31 maart 2006 wordt het beroep van verzoeker ontvankelijk, doch ongegrond verklaard door de Vaste Beroepscommissie en wordt de hoedanigheid van vluchteling geweigerd aan verzoeker. Verzoeker dient op 12 mei 2006 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State tegen voormelde beslissing.

Aan verzoeker wordt op 22 mei 2006 opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 30 juni 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 6 oktober 2006 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 16 oktober 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, op diezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht. Het dringend beroep ingesteld bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt op 29 november 2006 verworpen. De bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 1 december 2006.

Op 28 december 2006 dient verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 19 januari 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken de beslissing tot weigering tot in overwegingname van verzoekers derde asielaanvraag en samen met deze beslissing wordt opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 13 februari 2007 wordt verzoeker opgepakt door de Franse politie en op 28 februari 2007 overgedragen aan de Belgische autoriteiten.

Op 1 maart 2007 dient verzoeker een vierde asielaanvraag in. Op 5 maart 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken de beslissing tot weigering tot in overwegingname van verzoekers vierde asielaanvraag en samen met deze beslissing wordt op diezelfde dag aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 3 juli 2007 wordt het beroep tot nietigverklaring van verzoeker tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen van 12 mei 2006 verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 173.112.

Op 3 december 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf van 30 juni 2006

onontvankelijk wordt verklaard. Ten aanzien van verzoeker wordt tevens een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 8 januari 2008 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in Frankrijk. De overname wordt door de Belgische autoriteiten geweigerd. Ondanks dit verbod biedt verzoeker zich op 21 januari 2008 terug in Brussel aan waar hij een vijfde asielaanvraag indient.

Verzoeker blijkt op 18 december 2007 in Polen te zijn geweest. Een overname wordt gevraagd aan de Poolse autoriteiten, die op 4 februari 2008 hun akkoord geven.

Op 11 februari 2008 wordt verzoeker opgesloten in de gevangenis van Brugge in het kader van een onderzoek naar diefstallen.

Op 2 juni 2008 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op. Hij is van oordeel dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij het door hem ingediende beroep. Een eventuele vernietiging van het in casu bestreden bevel maakt geenszins dat verzoeker niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven.

Verzoeker getuigt van het rechtens vereiste belang indien de eventueel tussen te komen vernietiging van de bestreden beslissing hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft.

Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, belet echter niet dat verzoeker onder de gelding valt van talrijke eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 30 juni 2004, van 22 mei 2006, van 16 oktober 2006, van 19 januari 2007, van 5 maart 2007 en van 3 december 2007. Deze bevelen zijn ondertussen definitief geworden en kunnen door verweerder nog steeds worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 19 april 2007, nr. 170.162).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.